

Lublin, dnia 24 listopada 2022 r.

Pan

Krzysztof Jakubowski

Fundacja Wolności

W odpowiedzi na Pana wystąpienie z dnia 22 sierpnia 2022 r. dotyczące *stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnej Rady Miasta Lublin Anny Ryfki* uprzejmie informuję, co następuje.

Zgodnie z art. 24f ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022r. poz. 559, ze zm.), radni nie mogą prowadzić działalności gospodarczej na własny rachunek lub wspólnie z innymi osobami z wykorzystaniem mienia komunalnego gminy, w której radny uzyskał mandat, a także zarządzać taką działalnością lub być przedstawicielem czy pełnomocnikiem w prowadzeniu takiej działalności (ust. 1).

Jeżeli radny przed rozpoczęciem wykonywania mandatu prowadził działalność gospodarczą, o której mowa w ust. 1, jest obowiązany do zaprzestania prowadzenia tej działalności gospodarczej w ciągu 3 miesięcy od dnia złożenia ślubowania. Niewypełnienie obowiązku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, stanowi podstawę do stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnego w trybie art. 383 ustawy, o której mowa w art. 24b ust. 6 (ust. 1a).

W świetle art. 383 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2022 r. poz. 1277, ze zm.) wygaśnięcie mandatu radnego następuje w przypadku naruszenia ustawowego zakazu łączenia mandatu radnego z wykonywaniem określonych w odrębnych przepisach funkcji lub działalności.

Wygaśnięcie mandatu radnego z przyczyn, o których mowa w art. 383 § 1 pkt 2 - z wyjątkiem powodów wskazanych w art. 10 § 2 i art. 11 § 2, oraz pkt 3, 5 i 7, **stwierdza rada**, w drodze uchwały, w terminie miesiąca od dnia wystąpienia przyczyny wygaśnięcia mandatu (art. 383 § 2 Kodeksu wyborczego).

Jeżeli radny przed dniem wyboru wykonywał funkcję lub prowadził działalność, o której mowa w § 1 pkt 5, obowiązany jest do zrzeczenia się funkcji lub zaprzestania prowadzenia działalności w ciągu 3 miesięcy od dnia złożenia ślubowania (art. 383 § 5 Kodeksu wyborczego).

W przypadku niezrzeczenia się funkcji lub niezaprzestania prowadzenia działalności przez radnego w terminie, o którym mowa w § 5, **rada stwierdza** wygaśnięcie mandatu radnego, w drodze uchwały, w ciągu miesiąca od upływu tego terminu (art. 383 § 6 Kodeksu wyborczego).

Stosownie zaś do treści art. 98a ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, jeżeli rada gminy, wbrew obowiązkowi wynikającemu z przepisów art. 383 § 2 i 6 Kodeksu wyborczego, nie podejmuje uchwały w sprawie wygaśnięcia mandatu radnego, wojewoda wzywa organ gminy do podjęcia odpowiedniego aktu w terminie 30 dni.

W razie bezskutecznego upływu terminu określonego w ust. 1, wojewoda, po powiadomieniu ministra właściwego do spraw administracji publicznej, wydaje zarządzenie zastępcze (art. 98a ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym).

W skierowanym do organu nadzoru wystąpieniu podniesiono, iż Radna Anna Ryfka zarządza działalnością gospodarczą Venidero Spółka Z Ograniczoną Odpowiedzialnością (nr KRS 0000308394). Spółka ta prowadziła działalność gospodarczą z wykorzystaniem mienia komunalnego gminy Lublin. Spółka zawarła umowę dot. świadczeń promocyjno-reklamowych za wynagrodzeniem, z podmiotem MKS Lublin Spółka Akcyjna (nr KRS 0000311899). Fakt ten potwierdziła spółka, jednocześnie odmawiając udostępniania treści umowy z uwagi na „tajemnicę handlową kontrahenta”. MKS Lublin jest zaś spółką z większościowym udziałem miasta Lublin. (...)

Prowadzenie świadczeń promocyjno-reklamowych na rzecz Venidero przez MKS Lublin było prowadzeniem działalności gospodarczej z wykorzystaniem mienia komunalnego gminy. W szeroko pojętym orzecznictwie sądowym wskazuje się, że nie ma znaczenia, czy taka współpraca odbywa się odpłatnie czy nieodpłatnie, czy realnie przynosi zyski. (...)

Odnosząc się do powyższego należy podkreślić, że dla stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnego konieczne jest jednoznaczne ustalenie, iż w danym, konkretnym przypadku radny prowadzi działalność gospodarczą na własny rachunek lub wspólnie z innymi osobami (zarządza taką działalnością bądź jest przedstawicielem lub pełnomocnikiem w prowadzeniu takiej działalności) z wykorzystaniem mienia gminy, w której uzyskał mandat.

Represyjny charakter instytucji stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnego oraz daleko idące skutki prawne rozstrzygnięć podejmowanych w tym zakresie przez uprawnione organy wymagają szczególnej staranności i dokładnej analizy stanu faktycznego każdej konkretnej sprawy.

Zakaz wynikający z art. 24f ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym opiera się na łącznym wystąpieniu dwóch przesłanek. Pierwszą z nich jest prowadzenie przez radnego działalności gospodarczej na własny rachunek lub wspólnie z innymi osobami, a także zarządzanie taką działalnością lub bycie przedstawicielem czy pełnomocnikiem w prowadzeniu takiej działalności. Druga przesłanka to wykorzystanie w tej działalności gospodarczej mienia gminy (por. np. wyrok NSA z dnia 20 lipca 2010r. sygn. II OSK 1963/09).

W okolicznościach niniejszej sprawy bezsporne pozostaje, iż radna Rady Miasta Lublin Pani Anna Ryfka od dnia 21.10.2010 r. (informacje wskazywane w oświadczeniach majątkowych radnej) pozostaje członkiem zarządu spółki Venidero sp. z o. o. z siedzibą w Lublinie, oraz że spółka ta (KRS: 0000308394) prowadzi działalność gospodarczą w zakresie w usług doradczo –marketingowo -szkoleniowych (informacje dostępne na stronie KRS spółki oraz na stronie www.venidero.pl).

Spółka Venidero sp. z o. o. zawarła umowę ze spółką MKS Lublin SA, w której Gmina Lublin posiada 99,57% akcji spółki (informacje przekazane w wyjaśnieniach Prezesa Zarządu MKS Lublin SA z dnia 31 października 2022 r. oraz w wyjaśnieniach Dyrektora Wydziału Kontroli i Nadzoru Właścicielskiego Urzędu Miasta Lublin z dnia 10 listopada 2022 r.).

Jak wynika z dokumentacji przedłożonej organowi nadzoru pismem Przewodniczącego Rady Miasta Lublin z dnia 3 października 2022 r., znak: BRM-I.0040.1.2022, wskazana umowa dotyczyła realizowania na rzecz spółki Venidero sp. z o. o. świadczeń promocyjno reklamowych (kopia odpowiedzi e-mail MKS Lublin SA z dnia 15 lipca 2022 r. na zapytanie prasowe Redakcji Jawny Lublin).

W przedmiotowej sprawie kluczowe pozostaje zatem ustalenie treści umowy zawartej pomiędzy wskazanymi podmiotami – a w konsekwencji, czy na podstawie tej umowy doszło do wykorzystania mienia komunalnego Gminy Lublin w działalności gospodarczej prowadzonej przez spółkę zarządzaną przez radną Rady Miasta Lublin.

W tym miejscu należy stwierdzić, iż żaden z podmiotów, do których zwrócił się organ nadzoru w ramach przysługujących mu kompetencji w związku z prowadzonym w tej sprawie postępowaniem wyjaśniającym nie przedłożył organowi nadzoru kopii wskazanej umowy.

W wyjaśnieniach udzielonych pismem z dnia 31 października 2022 r., Prezes Zarządu MKS Lublin SA poinformował, iż „*MKS Lublin SA nie zawierała umów z Panią Radną Miasta Lublin Anną Ryfką. W przedmiocie zawarcia umowy ze spółką Venidero sp. z o.o. Gazeta Jawny Lublin skierowała zapytanie o udzielenie informacji zaś Spółka na to pytanie udzieliła odpowiedzi twierdzącej. (...) W przedmiocie ujawnienia danych wynikających z umowy toczy się aktualnie postępowanie administracyjne sygn. akt II SAB/LU 75/22 i do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia z uwagi na tajemnicę przedsiębiorstwa Spółka nie może przekazać żądanej umowy w formie kopii do wglądu osób trzecich. (...) Wobec toczącego się postępowania oraz zastrzeżonej w umowie tajemnicy przedsiębiorstwa na obecnym etapie brak jest możliwości przekazania do wglądu umów zawieranych przez MKS Lublin SA.*”

Tożsame okoliczności zostały również wskazane w doręczonych organowi nadzoru wyjaśnieniach Dyrektora Wydziału Kontroli i Nadzoru Właścicielskiego Urzędu Miasta Lublin z dnia 10 listopada 2022 r. (znak: KNW-NS-I.0232.13.5.2022), w których wskazano dodatkowo, że „*Wydział Kontroli i Nadzoru Właścicielskiego Urzędu Miasta Lublin nie dysponuje umowami zawieranymi przez Spółkę w sprawach związanych z bieżącym funkcjonowaniem Spółki a do takich zaliczyć należy umowy zawierane w sprawach promocyjno-reklamowych. Jak wynika z art. 368 Kodeksu spółek handlowych to zarząd prowadzi sprawy spółki i reprezentują spółkę na zewnątrz. (...) Ponadto, jak wynika z przywołanych zasad nadzoru właścicielskiego Wydział Kontroli i Nadzoru Właścicielskiego uczestniczący w wykonywaniu funkcji właścicielskich, opiniuje umowy i dokumenty będące przedmiotem uchwał podejmowanych przez Walne Zgromadzenie Spółki. Zarówno ze Statutu Spółki jak i zasad nadzoru nie wynika kompetencja do opiniowania i przechowywania umów zawieranych przez Spółkę w bieżących sprawach związanych z funkcjonowaniem. Nie ma również podstawy prawnej do wydania polecenia Zarządowi Spółki. Z ogólnie dostępnych informacji wynika także, że powszechnie spółki prowadzące zawodowe kluby sportowe zwyczajowo zastrzegają poufność umów zawieranych m.in. w zakresie promocyjno-reklamowym i sponsorskim, jak również kontraktów ze sztabem zawodniczym i trenerskim.*”

W piśmie z dnia 3 października 2022 r., znak: BRM-I.0040.1.2022 Przewodniczący Rady Miasta Lublin wskazał, że „*Pani Radna Anna Ryfka okazała mi potwierdzenie przelewu na rzecz klubu MKS Lublin z tytułu zawartej z tym klubem umowy. Nie jestem w posiadaniu żadnych dokumentów związanych z zawartą umową,*

nie były mi one przekazywane, a jak nadmienilem potwierdzenie przelewu zostało mi okazane przez Panią Radną podczas rozmowy i nie posiadam utrwalonej jego postaci.”

Ponadto z treści przekazanej organowi nadzoru pismem z dnia 10 listopada 2022 r. (znak: BRM-I.0040.1.2022) kopii protokołu nr 53A/MI/2022 z posiedzenia Komisji Samorządności i Porządku Publicznego Rady Miasta Lublin z dnia 3 listopada 2022 r. wynika, że *„Urząd Miasta ze swojej strony zastosował się do pisma Lubelskiego Urzędu Wojewódzkiego i wystąpił do spółki o przedstawienie umowy, jednak nie otrzymał jej, a w zasobach Urzędu Miasta Lublin nie ma takiej umowy”* (str. 3 protokołu).

Należy zauważyć, że organ nadzoru w toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego zwrócił się również do radnej Rady Miasta Lublin Pani Anny Ryfki (pismo z dnia 21 października 2022 r., znak: PN-II.1410.99.2022) z prośbą o złożenie wyjaśnień w omawianej sprawie dotyczącej ewentualnego naruszenia zakazu określonego w art. 24f ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz o przedłożenie kopii umowy będącej podstawą dokonania przelewu na rzecz klubu MKS Lublin z tytułu zawartej z tym klubem umowy, o której mowa w wyjaśnieniach Przewodniczącego Rady Miasta Lublin z dnia 3 października 2022 r.

Radna Rady Miasta Lublin Pani Anna Ryfka do chwili obecnej nie udzieliła odpowiedzi na wskazane pismo organu nadzoru.

Natomiast w wyjaśnieniach, jakie złożyła radna Pani Anna Ryfka podczas posiedzenia Komisji Samorządności i Porządku Publicznego Rady Miasta Lublin w dniu 3 listopada 2022 r. poinformowała, że *„w minionym sezonie MKS Lublin miał problemy ze spięciem budżetu i pojawił się pomysł wsparcia klubu poprzez wspieranie poszczególnych zawodniczek. Zwrócono się w tej sprawie również do Pani Radnej jako jednej z zagorzałych fanek. Radna zdecydowała się na wsparcie klubu wybierając zawodniczkę bardzo młodą, utalentowaną i odnoszącą duże sukcesy sportowe. Jednocześnie Pani Radna jako przedsiębiorczyni z wieloletnim stażem zawsze miała na uwadze społeczną rolę biznesu i w tym wypadku też kierowała się takim podejściem, była to pomoc w postaci dodatku 1000 zł. miesięcznie do wynagrodzenia zawodniczki. Klub w związku z tym wymieniał Radną jako jednego ze sponsorów. Fundacja Wolności zarzuca, że doszło do naruszenia przez Panią Radną ustawy o samorządzie gminnym gdyż doszło do wykorzystania majątku gminnego, natomiast radna A. Ryfka podkreśliła w swojej wypowiedzi, że nie zarabiała pieniędzy na majątku gminy, a jedynie sponsorowała zawodniczkę lubelskiego klubu, za co była na meczach wymieniana i wskazywana jako sponsor”* (str. 2 protokołu).

Zgromadzona w przedmiotowej sprawie dokumentacja nie zawiera zatem jednoznacznych dowodów potwierdzających naruszenie przez Panią Annę Ryfkę zakazu określonego w art. 24f ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. W szczególności organowi nadzoru nie została przedłożona umowa zawarta przez spółkę Venidero sp. z o. o. ze spółką MKS SA, na podstawie której możliwa byłaby ocena, czy w działalności gospodarczej Venidero sp. z o. o. wykorzystywane było mienie komunalne Gminy Lublin, jakie były składniki tego mienia, na czym to wykorzystanie ewentualnie polegało i czy pozostawało w funkcjonalnym związku z działalnością gospodarczą prowadzoną przez Venidero sp. z o. o.

Sam fakt możliwości prowadzenia działalności gospodarczej przez spółkę zarządzaną przez radną rady gminy oraz fakt zawarcia umowy o nieznaney treści

pomiędzy tą spółką a spółką gminną nie przesądza, że w danej sprawie doszło do naruszenia zakazu z art. 24f ustawy o samorządzie gminnym.

O naruszeniu tego zakazu można bowiem mówić dopiero w przypadku potwierdzenia jednoczesnego zaistnienia dwóch przesłanek – prowadzenie działalności gospodarczej i wykorzystywanie w tej działalności mienia gminy, w której radny uzyskał mandat. Dla ustalenia wskazanych okoliczności niezbędne pozostaje zgromadzenie dokumentacji obejmującej dowody potwierdzające wykorzystanie mienia Gminy Lublin w działalności prowadzonej przez spółkę zarządzaną przez radną Rady Miasta Lublin.

Kwestie naruszenia zakazu wynikającego z art. 24f ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym były wielokrotnie przedmiotem analizy w orzecznictwie sądowym.

Naczelny Sąd Administracyjny podkreśla, że celem regulacji wprowadzających ograniczenia w prowadzeniu działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne, w tym mandat radnego, jest zapobieżenie angażowania się tych osób w sytuacje i uwikłania, mogące poddawać w wątpliwość autorytetu konstytucyjnych organów Państwa oraz osłabiać zaufanie wyborców i opinii publicznej do ich prawidłowego funkcjonowania (wyrok Trybunatu Konstytucyjnego z dnia 23 czerwca 1999 r., K 30/98, OTK ZU 1999, nr 5, poz. 103 oraz uchwała Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 kwietnia 1994 r., W 2/94, OTK 1994, nr 1, poz. 21, uchwała z dnia 13 kwietnia 1994 r., W 2/94, OTK 1994/1/21). *Ratio legis* zakazu wynikającego z art. 24f ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym opiera się na założeniu, że należy dążyć do wykluczenia sytuacji, w której radny, wykonując mandat w gminie, będąc członkiem organu stanowiącego podejmującego m.in. decyzje dotyczące zasad zarządu mieniem tej gminy, mógłby wpływać na korzystne dla siebie rozporządzenie tym mieniem, które pozostaje w jego władaniu, korzystniejsze niż to, jakie mogliby uzyskać inni nieposiadający statusu radnego. Zasadniczym celem rozwiązań antykorupcyjnych zawartych w ustawach samorządowych jest wyeliminowanie sytuacji, gdy radny, poprzez wykorzystywanie funkcji radnego, uzyskiwałby nieuprawnione korzyści dla siebie lub bliskich. O potencjalnie korupcyjnym wykorzystywaniu mienia jednostki samorządowej przez radnego można mówić wtedy, gdy radny, uczestnicząc w pracach organów właściwej jednostki samorządu, może wpływać na treść uchwał i decyzji podejmowanych przez te organy (por. wyroki NSA z 11 lipca 2018 r., sygn. II OSK 1573/18, z 16 czerwca 2015 r., sygn. II OSK 530/15, dostępne [w:] CBOSA).

NSA podkreśla, że *dyspozycja przepisu art. 24f ust. 1 u.s.g. wyraźnie wskazuje, że wykorzystanie mienia komunalnego gminy, w której radny uzyskał mandat ma pozostawać w związku funkcjonalnym z prowadzoną przez radnego działalnością gospodarczą, a zatem mienie komunalne ma służyć działalności gospodarczej prowadzonej przez radnego (...). Wykorzystanie mienia gminy musi pozostawać w związku funkcjonalnym z działalnością gospodarczą. Brak faktycznego, rzeczywistego prowadzenia działalności gospodarczej nie rodzi bowiem niebezpieczeństwa kolizji pomiędzy interesem radnego a interesem publicznym. Wymaga przy tym podkreślenia, że sankcja utraty mandatu radnego pochodzącego z wyboru, ingerująca w wolę powszechną, musi być zastosowana w sytuacji zaistnienia w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości przesłanek wynikających z normy prawa materialnego, nakazujących wygaszenie takiego mandatu* (zob. wyrok z dnia 11 lutego 2020 r. sygn. akt II OSK 3681/19, a także m. in. wyroki NSA z dnia 26 października 2017 r., sygn.

II OSK 2059/17, z dnia 12 czerwca 2019 r. sygn. II OSK 1228/19, z dnia 14 czerwca 2018 r., sygn. II OSK 1346/18, z dnia 17 stycznia 2018 r. sygn. akt II OSK 2955/17).

Aby zastosować środek nadzoru przewidziany w art. 98a ustawy o samorządzie gminnym organ nadzoru musi w sposób nie budzący wątpliwości wykazać zaistnienie przesłanek wygaśnięcia mandatu radnego rady gminy. Instytucja wygaśnięcia mandatu ma charakter restrykcyjny poprzez ograniczenie uprawnień, które przysługują jednostkom w danym porządku prawnym, a zatem podlega ona ścisłej wykładni. Analiza każdej konkretnej sprawy winna być dokonywana przede wszystkim kontekście celów rozwiązań antykorupcyjnych (ich *ratio legis*).

W przypadku istnienia jakichkolwiek wątpliwości prawnych i różnic interpretacyjnych ingerencją organu nadzorczą w postaci wydania zarządzenia zastępczego należałoby ocenić jako godzenie w konstytucyjne zasady: samodzielności jednostek samorządu terytorialnego, proporcjonalności (adekwatności), zasady trwałości mandatu pochodzącego z wyborów oraz zaufania do państwa i tworzonego przez nie prawa.

W orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego podkreśla się, że wygaśnięcie mandatu dotyka zarówno czynnego, jak i biernego prawa wyborczego. Wygaśnięcie mandatu jako sankcja jest wkroczeniem ustawodawcy w materię chronioną konstytucyjnie, jaką jest czynne i bierne prawo wyborcze. Ulega w ten sposób przekreśleniu zasada trwałości mandatu pochodzącego z wyborów bezpośrednich. Bierne prawo wyborcze obejmuje uprawnienie do bycia wybranym, a także sprawowania mandatu uzyskanego w wyniku niewadliwie przeprowadzonych wyborów. Istnieje możliwość pozbawienia mandatu na zasadach przewidzianych w ustawie i z przyczyn koniecznych w demokratycznym państwie prawa, jednakże przyczyny te podlegają kontroli konstytucyjności z punktu widzenia proporcjonalności przyczyn decydujących o przekreśleniu wyniku wyborów. Nakaz zachowania proporcjonalności normowania powoduje, że przyczyna decydująca o wygaśnięciu mandatu musi być na tyle poważna, aby zniweczenie wyników wyborów było usprawiedliwione w świetle tego właśnie standardu konstytucyjnego - por. wyrok TK z dnia 13 marca 2007 r., sygn. K 8/07 (OTK-A 2007/3/26).

Na takie rozumienie i interpretację sensu i celów przepisów antykorupcyjnych wskazuje również orzecznictwo Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W wyroku z dnia 25 października 2012 r., sygn. akt II OSK 2357/12, Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, m.in., że *„przepisy dotyczące stwierdzenia wygaśnięcia mandatu należy widzieć również w aspekcie ograniczenia praw i wolności chronionych konstytucyjnie - nie można ich stosować w drodze wykładni rozszerzającej, w każdym, nie do końca wyjaśnionym przypadku, aby nie doprowadzić do sytuacji, kiedy radnymi będą mogli być jedynie emeryci, renciści i bezrobotni, co by stanowiło wypaczenie ratio legis tych przepisów”*.

Natomiast w wyroku z dnia 14 września 2016 r., sygn. II OSK 1879/16 Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, że *„Nie jest bowiem dopuszczalna taka wykładnia art. 24f ust. 1 u.s.g., w wyniku której uznaje się automatycznie bądź domniemuje, że jakiegokolwiek korzystanie przez radnego z mienia komunalnego stanowi wykorzystanie mienia komunalnego w rozumieniu art. 24f ust. 1 u.s.g., pociągające za sobą skutek w postaci wygaśnięcia mandatu radnego w oparciu o art. 383 § 1 pkt 5 i § 2 k.w. Wbrew stanowisku zaprezentowanemu w zaskarżonym wyroku przepisy normujące wygaszanie mandatu radnego nie mają charakteru bezwzględnie. Skoro*

bowiem celem wprowadzenia określonych norm prawnych było zapobieżenie korupcji, to nie można abstrahować od okoliczności danej sprawy i zaniechać rozważenia, czy działanie radnego może oznaczać wykorzystywanie przysługującego mu mandatu dla własnych korzyści. Stwierdzenie wygaśnięcia mandatu radnego z uwagi na naruszenie zakazu, o którym mowa w art. 24f ust. 1 u.s.g. wymaga bezspornego ustalenia i rozważenia okoliczności dotyczących naruszenia tego zakazu z uwagi na cel wprowadzenia tego zakazu, którym jest ograniczenie korupcji i wykorzystywania stanowisk publicznych dla własnych korzyści. W ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego organ podejmując uchwałę na podstawie art. 383 § 2 k.w. powinien przedstawić adekwatny materiał porównawczy i rozważyć okoliczności towarzyszące zawarciu umowy.”

Reasumując, na podstawie zgromadzonej w przedmiotowej sprawie dokumentacji – a w szczególności mając na uwadze treść przytoczonych powyżej wyjaśnień radnej Rady Miasta Lublin Pani Anny Ryfki złożonych w dniu 3 listopada 2022 r., oraz brak dowodów wskazujących jednoznacznie, że zaistniały przesłanki do stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnej (brak umowy zawartej pomiędzy spółką Venidero sp. z o. o. a spółką MKS Lublin SA.), brak jest podstaw do zastosowania, wskazanej w Państwa piśmie procedury, o której mowa w art. 98a ust. 1 i 2 ustawy o samorządzie gminnym.

W tym miejscu należy podkreślić, iż organ nadzoru nie posiada uprawnień do przeprowadzania czynności kontrolnych w zakresie przestrzegania przez osoby pełniące funkcje publiczne ustawowych przepisów wprowadzających ograniczenia w podejmowaniu i prowadzeniu działalności gospodarczej.

Uprawnienia nadzorcze wojewody nie obejmują kompetencji do wzywania określonych osób do udzielania wyjaśnień, czy też do przedkładania określonych dokumentów niebędących przedmiotem obrotu publicznoprawnego. Powszechnie obowiązujące przepisy prawa nie przewidują uprawnień organu nadzoru do podejmowania w ramach postępowania nadzorczego czynności o charakterze dochodzeniowo-śledczym.

Niewątpliwie organem administracji rządowej ustawowo umocowanym m. in. do wykrywania i ujawniania przypadków naruszenia przepisów ustaw wprowadzających ograniczenia w podejmowaniu i prowadzeniu działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne oraz do wykonywania czynności kontrolnych w celu ujawniania przypadków korupcji w instytucjach państwowych i samorządzie terytorialnym oraz nadużyć osób pełniących funkcje publiczne, a także działalności godzącej w interesy ekonomiczne państwa - jest Centralne Biuro Antykorupcyjne (art. 13 ust. 1 pkt 2 i art. 31 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2006r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym - Dz. U. z 2022 r. poz. 1900).

Z upoważnienia Wojewody Lubelskiego

Paweł Chruściel
Dyrektor

Wydziału Prawnego, Nadzoru i Kontroli
/podpisano elektronicznie/

KLAUZULA INFORMACYJNA DOT. DANYCH OSOBOWYCH

Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest **Wojewoda Lubelski**.

Wojewoda Lubelski wykonuje swoje zadania przy pomocy Lubelskiego Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie, ul. Spokojna 4, 20-914 Lublin.

W sprawie przetwarzania danych osobowych może Pani/Pan kontaktować się z Urzędem:

- listownie: ul. Spokojna 4, 20-914 Lublin;
- telefonicznie: 81 74 24 111;
- e-mailem: iod@lublin.uw.gov.pl.

Przetwarzamy Pani/Pana dane osobowe w celu rozpatrzenia złożonej skargi lub wniosku na podstawie *ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, ze zm.).

Pani/Pana dane osobowe przekazywane były osobom upoważnionym – pracownikom tut. Urzędu, którzy musieli mieć dostęp do danych w celu rozpatrzenia Pani/Pana skargi lub wniosku.

W przypadku jeśli Wojewoda Lubelski nie byłby organem właściwym do rozpatrzenia Pani/Pana skargi lub wniosku Pani/Pana dane osobowe mogły zostać przekazane, zgodnie z właściwością, do rozpatrzenia innym uprawnionym organom na podstawie przepisów prawa.

Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane w tut. Urzędzie przez okres niezbędny do rozpatrzenia skargi lub wniosku oraz przez okres zgodny z kategorią archiwalną, wynikającą z *Jednolitego rzeczowego wykazu akt organów zespolonej administracji rządowej w województwie i urzędów obsługujących te organy*.

Ma Pani/Pan prawo dostępu do swoich danych oraz ich sprostowania. Ma Pani/Pan również prawo do wniesienia skargi do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych gdy uzna Pani/Pan, że przetwarzanie Pani/Pana danych narusza przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE danych osobowych (ogólne rozporządzenie o ochronie danych).

Podanie przez Panią/Pana danych osobowych jest konieczne do rozpatrzenia Pani/Pana skargi lub wniosku. Jeśli nie podałyby Pani/Pan swoich danych osobowych skarga lub wniosek nie zostałby rozpatrzony.